

Dell Latitude 5420 – uus hall kontorimasin korporatiivsele kasutajale

3 aastat tagasi Autor: [AM](#)

Delli äriklassi sülearvutid on juba amusest ajast kallimad kui mitmed Aasia ametivennad – põhjuseks parem vastupidavus, ärikasutajale orienteeritud sisu jne. Nii ka selle Latitude'iga – kindlasti saab võimekama riistvaraga Hiina, Taiwani või mõne muu sealtkandi tuntud või vähemtuntud tootja masina, kuid Delli puhul on selle ostjatel kindel usk, et kontoris peab see arvuti kauem vastu ja ei kustu vähemalt esimeste (liisingu) aastate jooksul ära.

Vastupidavuse kohta muidugi mõne nädalaga midagi põhjapanevat öelda ei oska, aga mugavuse ja kasutatavuse kohta küll.

Latitude 5420 on välimuselt nagu üks uus Delli sülearvuti ikka, sarnanedes ka paljude teiste tootjate sama kaalukategooria masinatega. Siiski võib külgedel märgata rohkem avausi. Ühendusvõimalusi tundub olevat palju enam, kui paljudel teistel sama kategooria seadmetel. Korpus on pisut paksem ka.

Paremalt leiame järgmised pilud: micro SD, kõrvaklapp/mikrofon (3,5 mm), kaks USB 3.2 pesa, täismõõtmises HDMI, isegi gigabit LAN-i pesa (küll lahtikäiva sahtlikesega, sest täismõõtmises Etherneti porti pole võimalik õhukeseks koonduva servaga masinasse ära mahutada) ning pöörame nüüd külje ja vaatame üle vasaku külje pesad – USB C (2 korda, mõlemad Thunderbolti ja DisplayPorti toega, üks toimib toitepesana USB C otsaga adapterile) ja mis kõige üllatavam – Smart Cardi pesa.

Ärikasutajale, eriti just riigiga asju ajavale või lausa riigiasutusele igati sobivalt saab õhukese süleriga kasutada ka ID kaarti sisselogimiseks või allkirjastamiseks. Kuigi Smart-ID ja Mobiil-ID on mugavamad, võib endiselt leida kohti, kus vaja just ID-kaarti.

Arvuti korpus paistab olevat üleni hallist plastikust – Delli kodulehelt selgub, et see on bioplastik ehk tehtud mitte naftast, vaid puidust. On see hea või halb? Nafta jääb maa sisse alles, kuid mõned puud on sellevõrra rohkem harvesteri ette jäänud.

Klahvid on Dellile omaselt väga mugavad ja tekstidega tööks sobivad. Kui natuke nuriseda, siis klahvi käik võiks olla natuke lühem ja kergem. Enteri klahv on peaaegu kokku sulanud ülakoma klahviga ja kui sellise asetusega harjunud pole, võib mõnikord vajutada valele nupule. See-eest nooleklahvid vasakule-paremale on suured, üles-alla nooleklahvid aga väga väikesed ja kitsad. Klaviatuuril on taustvalgustus.

Sisselülitusnupu all on ühtlasi sõrmejäljelugeja, mis töötab päris hästi ja kiiresti. Turvalisuse jaoks on veel ka ekraani laias ülaseras infrapunakaamera Windows Hello-ga sisselogimiseks näotuvastusega. Seegi toimib. Ekraani ülemine äär on üsna lai, kuid küljeservad väga õhukesed. Ülemisse äärde mahub ka keskpärane Full HD veebikaamera, mis hämaramas toas näitab üsna mürast pilti, ärikasutaja jaoks on hea lisand füüsiline luuk, mille saab liugklahviga kaamerale ette lükata. Siis on kindel, et kaamera ei saa kogemata või salaja pilti salvestama hakata.

Ekraanihinged näiteks bussis loksudes natuke vibreerivad, aga mitte väga segavalt. Hinged käivad alla kuni 180 kraadi ehk peaaegu lauaga tasa saab kaane avada, mis on hea näiteks kellelegi teisele enda vastas istujale ekraani näitamiseks. Puuetundlikkust siiski pole ja tahapoole ekraani käänta ei saa.

Hiireplaat on suur, kergelt kare ja keskmiselt tundlik, kuid mitte just kõige täpsem. Pigem selline hall ja keskpärane oma mugavuselt.

Protsessor Intel Core i5 pole küll tippklassist (saadaval on ka kallim, Intel Core i7 protsessoriga mudel), kuid äri- ja kontorirakenduste jaoks täiesti piisav. 8 GB mälu on selline piiripealne, aga ajab samuti asja ära. Sama lugu on SSD-ga: 256 GB võib väheks jääda, aga kui tööasjad on niikuinii enamuses pilveteenustes, siis saab hakkama.

Jõudlustest (Geekbench 5) andis tulemuseks 3358 punkti. Seegi on keskmine või isegi alla selle tulemus, mis mänguriarvutitega kindlasti ei konkureeri, aga kontorisse ilmselt enamikel juhtudel käib küll.

Aku kestab ühe tööpäeva ja enamgi – ligi 9 tundi ja 30 minutit on tavalise veebipõhise ja kontoriprogrammidega tööga normaalne aeg enne uut laadimist. Laadija on üle kolunud USB C otsale, mis tähendab, et saab kasutada ka teisi USB C laadijaid.

Kui mõned tootjad uhkeldavad kõlarite juures Harman/Kardoni, Bang & Olufseni või mõne teise tuntud audio-brändiga, siis Dell siin mingit edevust üles ei näita ja ka helikvaliteet pole uhkustamist väärt. Jah, heli saab kuulata, aga see on tavaline keskmise kontoriarvuti heli. Kõlaripilud paistavad olevat ees serva all.

Full HD ekraani kohta ei oska samuti midagi erilist öelda peale selle, et tegemist on üsna „Harju keskmise“ ekraaniga, mis optimeeritud pigem kontorile kui meelelahutusele. Heledus on pigem kahvatum, eredas päikesevalguses on kasutada raskem. Kontorihämaruses aitab

aknapeegeldusi vältida matt pinnakate.

Kui nüüd panna Dell Latitude 5420 kõrvuti mõne teise tuhande-eurose sülearvutiga, siis selgub, et võrreldes omasugustega on see paksem. Kaalu on ka parasjagu (üle kaaludes 1460 grammi). See masin on mõeldud pigem korporatiivsele ärikasutajale, kes ostab masinaid hulgi kõigile oma kontoritöötajatele, kes saaksid sellega vajadusel õhtul koju sõita. Ärireisijale on masin ehk pisut liiga suur ja see on ka huvitav, kui kaua see bioplastik vastu peab kulumisjälgedeta? Kontoris pole probleemi, hallid masinad võtavad laual vähe ruumi ja tänu suurele hulga ühendusvõimalustele võid ühendada Delli taha HDMI-ga monitori, USB C doki ja LAN kaabli kiireks kohtvõrguks ning veel hulga lisaseadmeid, kui vaja. Nii palju ühendusvõimalusi on praegu üsna harv nähtus. Kuid kõik see oleks hoopis rohkem õigustatud siis, kui Latitude 5420 maksaks oluliselt vähem. Oma hinna kohta kipub sel mudelil olema konkurents üsna raske just riistvara võimekuse poolest. Kuid Delli sellistel masinatel on oma kindel ostjate nišš olemas. See ostetakse ilmselt ettevõttele suure partiina erihinnaga, kus arvuti lõplik hind polegi nii oluline, kuna ettevõtte võtab tavaliselt masinad mõneks aastaks rendile. Kui Delli brändi staatus on kasutatud arvutite turul kõrge, siis võib ettevõtte saada sellised masinad isegi üsna soodsas kuumaksuga ja need välja rentinud liisingfirma müüb masinad pärast hea hinnaga teisele ringile edasi.

PLUSSED

- + palju ühenduspesasid
- + mugav klaviatuur
- + ID kaardi lugeja on sisseehitatud

MIINUSED

- oma hinna kohta nõrgavõitu tehnilised näitajad
- reisiarvutina võiks olla õhem ja kergem

TEHNILISED ANDMED

Sülearvuti Dell Latitude 5420

Hind: *ca* 1050 eurot

Protsessor: Intel Core i5-1135G7

Graafika: Intel Iris Xe

Operatsioonisüsteem: Windows 10 Pro

RAM: 8 GB, 1x8 GB 3200MHz DDR4

SSD: M.2 256 GB PCIe NVMe Class 35

Ekraan: 14-tolline, Full HD

Pordid: 1 RJ-45 Ethernet port, 1 USB 3.2 Gen 1 port, 1 USB 3.2 Gen 1 port koos PowerShare'iga, 2 Thunderbolt 4 porti DisplayPorti ja toitega, HDMI 2.0, audio 3,5 mm

- [Testid](#)
- [Sülearvutid](#)